

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Endi og byrjan og bæði

Lívsbyrjan, deyði, bæði byrjan og deyði. Alt sama dagin.

Ein spennandi uppliving í litla vakra býnum Frigiliana í Andalusia. Og sólin skein eisini.

Í kirkjunni var jarðarferð. Stóri svartir líkblurur fekk akkurát skorað seg gjøgnum smölu mynstrutu steinlögdu hövuðsgötuna og langa fylgið aftaná.

Stórir, hvítir kransar við nógvum litríkum blómum hingu uttan á líkblinum, ein í hvörjum borði.

Kistan úr finasta viði, mahogni.

Ein fyrirþoka, sum vinnur sær til lívsins kostnaðir av deyðanum, skipaði fyri.

Menn við svørtum hári, í svørtum klæðningi og svørtum bilum.

Skilti á prestinum, at

ein maður, líkið av einum

manni, lá í kistuni.

Hann segði ið hvussu

so er senior og adios og

okkurt um morte, helt eg meg hoyra.

Kundi ikki lata vera við at fara inn

at forvitnast.

Tá eg kom heim í túnið við

húsini, har vit búðu, var ein

frensar farin í holt við

kettuna, sum búði í

grannahúsunum og

plagdi at sóla sær

á trappuni har.

Hann hevði bitið sær gott tak í nakkaspikið á henni og royndi nú at sleppa framat. Tað gekk ikki betur enn væl. Løðan spældi við, tað sást. Men so við eitt tímdi hon ikki meira, hvesti í ágrýtna frensin, skrykti seg leysa og fór, ikki langt tó. Arbeiðið var ikki liðugt.

Seinni sama dagin lá ein annar frensur framvið. Hann var svartur, hin var morreyður. Men líka nyttaði tað, ið hvussu so er, meðan eg hugdi. Tað bleiv ikki til annað enn forspælið, heldur ikki hesaferð.

Lámalagið, labballagið, var tað sama. Hann hevði tennirnar í nakkaspikinum á løðuni, royndi at ota seg nóg langt aftur fyri at sleppa framat. Hon hevði halan til viks, so hann var eingin forðing. Men labballagið var antin ikki nóg gott, ella var hetta bara tann vanliga gongdin, tá hetta slagði skal føra ættina víðari, so kettlingur nummar 50.000 kemur í Frigiliana.

Fyrr ella seinni er tað eydnast, antin hjá honum ella hjá onkrum øðrum frensi. Teir vóru fleiri har á leiðini. Hava gott snodd, frensar, tá løður ganga í illum.

Eisini sama dagin sá eg so byrjan og enda renna saman. Eini nýgift hjún fóru eftir gøtuni við einari myndakvinnu brúðarvalsandi framman fyri og uttanum.

Øll lívsleiðin sama dag og saman. Hjúnaband er byrjan og deyði, tað doy, áðrenn deyðin skilir.

"Føroyingur" nummar 50.000 var antin ein danskari, sum er komin til Føroya at sparka fótbólt, ella ein úr Asia, sum ein gamal drongur keypti sær hendanvegin at hugna sær við.

Heilsufrøðiliga starvsstovan ávarar í heilum móti vistfrøðiligum matvørum, sum ikki mugu etast, tí tær kunnu gera heilsuni fortred.

Hetta er blasfemi, eitt slag av gudsspottan, tí vistfrøði er ein religiön.

Tíð eru pengar, siga tey. Ja, tað kostar eina góða milliard krónur, so norðoyingar og eysturoyingar kunna vera trý korter fyrr í Havn.

Tá tú byggir ein veg, kanst tú rokna við, at onkur doyri á honum. Og tað er so tað. Eingin lýsir landssorg, tá ein ferðsluvánlukka hevur verið, sama um fyra fólk doyggja.

Men nú vóru tey aftur har, lippandi og táravát, hesa ferð eisini ein kongur og sum vant forsætisráðharri, tí yvirgangur var.

Tá tú hevur ein útlendingapolitikk, sum er gjørdur úr vatti og upp í leypar av føgnum orðum og rættindum, mást tú eisini taka yvirgangin við. Biðja fólk um umbering fyri politikin ella broyta politikkinn og skíta á alt skrálið frá teimum frelstu á síðulinjuni – ella rætt og slætt bara halda kjáft.

At enda eitt sindur av rasismu: hví varð hasin maðurin í Svøríki ikki alt fyri eitt í sínari tíð sendur tvíbuktaður aftur til Usbekistan?

Høgni
Djurhuus

G! millum heimsins bestu: Hetta er stórt hjá okkum

Heimskendi miðilin CNN hevur kosið G! festivalin at vera ein av 16 teimum bestu tónleikafestivalunum í heiminum, og í síðstu viku varð G! á lista yvir fimm teir bestu festivalarnar á National Geographic Traveller.

Sigvør Laksá, stjóri fyri G! festivalin er sera glað fyri viðurkenningina frá stóru útlendsku miðlunum.

– Tað er stórt hjá okkum at fáa síkar viðurkenningar. Okkara vón er, at tað ger at fleiri fólk síggja

okkum og hava hug at koma hendanvegin, sigur hon.

Hon greiðir frá, at í fjør vóru gott 200 atgongumerki keypt á netinum úr øðrum londum enn Føroyum.

– Vit hava nógvar útlendskar gestir og vit vilja fegin fáa fleiri,

tí tað er pláss fyri tí. Størsta avbjóðingin er, at tað er onki hotell nærhendis, sigur Sigvør Laksá

Hon sigur, at fyriskipararnir longu hava fingið fyrispurningar frá fólk, eftir at tey hava sæð greinarnar.

